

Luhačovické Noviny 04



duben 2021, ročník XXVIII.



Velikonoce – radost ze života

Velikonoce jsou svým původem svátky jara. Před asi 3500 lety dali Izraelité tomuto kananejskému svátku zcela nový význam. Tehdy jedné noci opustili Egypt a vydali se na cestu z otroctví ke svobodě.

Před dvěma tisíci lety pak Velikonoce dostaly pro křesťany současný význam v příběhu Ježíše z Nazaretu. Ten byl v Jeruzalémě v období těchto svátků odsouzen k smrti a zemřel na kříži. Jeho smrt se ale nestala tečkou za justičním zločinem. Třetího dne zjistili jeho přátelé i odpůrci, že hrob je prázdný, že byl vzkříšen. Otevřel tak novou cestu, cestu ze smrti k životu. On sám řekl: „Kdo ve mě věří, má život věčný.“ Velikonoce jsou oslavou vzkříšeného Krista a oslavou života.

*Velikonoce znamenají,
že láska a život jsou silnější než smrt
a hrob není konečnou stanicí člověka.
Že dobro zvítězí nad zlem
a pravda nad lží.*

Tak jako v loňském roce budete i letos tyto svátky slavit bez osobní účasti v kostele na bohoslužbě. Velikonoční obřady budete moci sledovat na našich farních stránkách on-line. Třeba si uděláte společně čas a přečtete si ten starý příběh o Mojžíšovi, o vysvobození Izraelitů z otroctví, anebo také o tom, co se tehdy kolem roku 30 odehrálo v Jeruzalémě, kdo to byl Pilát, co udělal Jidáš a proč se tam vypráví o kohoutovi.

Přejeme vám vše radostné a pokojné prožití velikonočních svátků.

P. Jan Ston a P. Jan Svozilek

COVID – 19

Antigenní testování pro veřejnost

Bezplatné testování v rámci veřejného zdravotního pojištění 1× za tři dny. K testování je nutná kartička pojištěnce, průkaz totožnosti a vyplněný dotazník.

Testy se v Luhačovicích provádí:

Lázeňská vila Helena, Bezručova 471

PO 7.30–11.00, ST 7.30–12.00,

PÁ 7.30–12.00, 13.00–16.00

Objednávky předem na

www.miramare-luhacovice.cz,

tel.: 577 659 111

Lázeňský léčebný dům Praha

Leoše Janáčka 379

ÚT, ST, ČT 9.30–14.30

Objednávky předem na

www.luhacovicepraha.com,

tel.: 577 194 178, 577 194 100

Hotel Riviera, Pod Kamennou 401

Denně (mimo sobotu) 10.00–17.00

Objednávky předem na tel.: 577 682 650,

více informací www.lazneluhacovice.cz

OCHOTNÍCI JEDNOU ZA ROK

Výstava / Vzpomínky na hvězdný prach

V galerii MěDK Elektra do dubna.

Galerii zpřístupníme s ohledem na aktuální nařízení vlády ČR.

Jedinečná výstava fotografií a memorabiilů ochotníků Jednou za rok.



Luhačovické očkovací centrum zahájilo provoz

Ve středu 17. března se otevřelo nové očkovací centrum v luhačovickém Zdravotním středisku. Luhačovice jsou první obcí s rozšířenou působností v kraji, která pro občany takto centrum zřídila. Očkovat vakcínou Comirnaty od společnosti Pfizer se začalo od 7:30. K očkování se dostavili lidé zaregistrovaní v uplynulých dnech přes centrální registrační systém, kteří přicházeli na konkrétní čas. Vše probíhalo bez potíží a podle plánu. S rozjezdem centra tak mohl být spokojen kromě odborného personálu a očkovaných také starosta Marian Ležák, který u startu centra nemohl chybět.

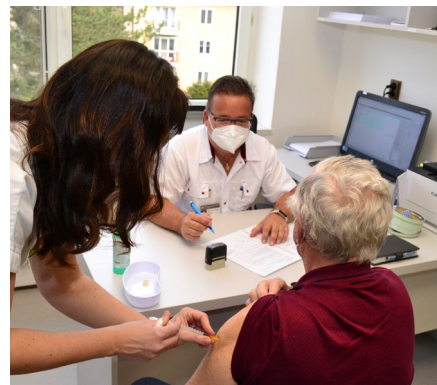
„Jsem velice rád, že se nám centrum podařilo otevřít a pomůžeme co nejrychleji proočkovat občany nejenom z Luhačovic, ale také z obcí v celém okolí. Máme řadu skvělých reakcí na vznik centra jak od našich občanů, tak od dalších lidí z regionu včetně starostů obcí. Vnímám u nich velkou podporu a spokojenost, že nemusí za očkováním cestovat třeba až do Zlína,“ poznamenal starosta Marian Ležák. Jako lékař dohlížející v první den na očkování zde byl přítomen přímo MUDr. David Rumpík, ředitel kliniky IVF Zlín, která je odborným garantem centra. Přiblížil, jak vše probíhalo. „Dnes máme objednaných 76 pacientů. Při příchodu každý vyplní se sestřičkou dotazník, ve kterém popíše například, zda nemá nějaké nemoci, zda bere nějaké léky a jestli neměl někdy alergickou reakci. Pak podepíše souhlas s vakcinací. Krátce si promluvíme o tom, jaký je aktuální zdravotní stav zájemce o očkování, vybere si pak paži, do které chce injekci aplikovat, a poté je zdravotní sestrou naočkován. Po odchodu z ordinace čeká naočkováný ještě čtvrt hodiny v čekárně, jestli se nevyskytne alergická reakce, ale průběh bývá obvykle klidný. I tak je každý ale poučen co případně dělat, kdyby se následně ještě reakce vyskytla,“ uvedl Rumpík.

Jak dodal, v první fázi bylo do centra pro využití ve zbytku daného týdne přivezeno 210 vakcín. „Považuji za velký úspěch pana starosty, že se mu podařilo domluvit potřebné vakcíny

a centrum mohlo začít fungovat. Jsme ale nachystaní očkovat i 200 vakcín denně, závisí to na tom, jestli nám v další zásilce kraj navýší množství dávek. Personálně jsme připraveni. Pro očkovací centrum máme zajištěno 6 sester a dvě administrativní pracovnice, lékařů se nás tu bude střídát několik. Dnes jsem tu já, například další den po mně tu bude bývalý primář z ortopedie Bažovy nemocnice pan Janečka,“ doplnil Rumpík. Po vytypování prostor a zaregistrování centra ve spolupráci s IVF se cca 3 týdny před spuštěním vše prakticky připravovalo na tento rozjezd. Město nechalo ve svém objektu Zdravotního střediska provést nutné stavební změny.

„Zajišťovali jsme úpravu místností, protože se jednalo původně o dvě samostatné ordinace zubářů. Bylo nutné je propojit novým průchodem, který se musel vybourat. Vyměněny byly podlahy, upravovaly se rozvody elektřiny a vody. Uvedené práce v souhrnu stály cca 70 tisíc Kč. V souvislosti se vznikem očkovacího centra se navíc za cca 30 tisíc nakoupily nové omyvatelné židle do čekárny a také nové dezinfekční stojany, které se umístily ve středisku. Klinika IVF si dodala potřebné vybavení nábytkem a také zajistila informační systém, který v budově navede občany k očkovacímu centru,“ nastínil místostarosta Jiří Šústek. Že se vše podařilo a nové očkovací centrum zahájilo provoz, samozřejmě těší hlavně všechny, kdo se chtějí nechat očkovat. Mezi prvními, kdo ráno vakcínu dostal, byl i Ladislav Procházka, který je přímo z Luhačovic. „Je to bezvadné, není potřeba cestovat daleko, skvělé je to pro místní, zejména všechny starší. Registraci přes počítač jsem zvládl sám, bylo to tak jednoduché, až jsem se divil. Pár kliknutí,“ zhodnotil Procházka.

Očkovat se byla také Jaroslava Studená z luhačovické místní části Polichno. „V pondělí mě napadlo mrknout se na web města, jestli už se bude otevírat očkovací centrum, viděla jsem, že ano a už se dá přihlašovat, tak jsem hned volala dceři, jestli by mi pomohla s tou registrací, a dnes už jsem naočkována.



Pro nás důchodce je to perfektní, mně je 77, manželovi 79, tak kde bychom daleko jezdili,“ uvedla paní Studená. Už v první den služeb centra využili ale i lidé z širšího okolí, například Josef Martinec z Dolní Lhoty. „Jsem moc příjemně překvapený. Je to tu dobré. Jsme s manželkou z Dolní Lhoty, tak to máme blízko. Je to výhodné pro celé okolí, my to do Zlína máme 20 km, sem 6. Dovezla nás dcera, ale zpátky jedeme autobusem, který nám tady jede každou chvíli,“ poznamenal Martinec. Pro naočkování v novém luhačovickém očkovacím centru ve Zdravotním středisku na adrese Masarykova 315, se registruje v centrálním registru na webu <https://registrace.mzcr.cz/>. Při výběru místa očkování v rámci procesu registrace se zvolí v seznamu očkovacích míst „Zlín – Luhačovice – IVF Czech Republic, s. r. o. (Zdravotní středisko)“. K očkování se mohou hlásit kromě lidí ve věku 70+ také zdravotníci nebo učitelé. Registrace do luhačovického centra je možná i v případě, že zájemci jsou již registrovaní na jiném místě a doposud vakcínu nedostali. Při změně očkovacího centra je nutná nová registrace.

Nikola Synek

Výtvarná výstava prací žáků ZUŠ

Celkem čtrnáct zastavení má výtvarná výstava v ulicích města, kterou společně připravil Městský dům kultury Elektra a ZUŠ Luhačovice. Expozice má symbolický název ZUŠka za sklem. Ten jednak poukazuje na umístění děl ve výlohách a zároveň připomíná, že výtvarné práce teď děti vytvářejí v rámci on-line výuky za okny svých domovů. Projekt přiblížila Gabriela Gergelová, spoluautorka expozice, která má jinak také na starosti organizaci výstav v galerii Elektra. „Na jaře jsme u nás počítali s výstavou ZUŠ Luhačovice, ale protože galerie jsou zavřené, chceme prezentovat tyto krásné výkresy dětí jinou formou a oživit jimi město. Myslím, že to potěší širokou veřejnost i samotné autory. Práce žáků ZUŠ Luhačovice zdobí panely umístěné na kolonádě, k vidění jsou za proskleným vstupem plovárny, u městského infocentra a v řadě výloh různých obchodů a provozoven. Ať už těch, které jsou otevřené, nebo některých, které jsou teď kvůli opatřením uzavřeny a svým zákazníkům mohou udělat radost třeba právě takovýmto gestem. Trasa výstavy vede od lázní přes centrum a Masarykovu ulici až k nádraží. Posledním zastavením je výklad pekařství v ulici vedoucí od



knihovny k nádraží. Děkuje všem, kdo umožnili vystavení krásných dětských děl ve svých provozovnách,“ uvedla Gergelová.

Celkově je na výstavě představena více než stovka prací, které pro výstavu vybrala vedoucí výtvarného oboru ZUŠ Luhačovice Jitka Dulíková Gottfriedová. Každý panel obsahuje vždy několik obrázků, které spojuje konkrétní téma, například portrét, architektura luhačovických lázní nebo svět zvířat. K vidění je tak opravdu pestrá paleta vkusných děl. Výstava v ulicích města potrvá do konce května. Že se společný projekt ZUŠka za sklem podařilo takto uskutečnit, oceňuje ředitelka ZUŠ Luhačovice Monika Slováková.

„I když teď děti netvoří přímo v naší škole, výuka probíhá on-line a naši talentovaní žáci i teď vytvářejí hodnotné práce. Výstava je především důležitá pro motivaci žáků, pro které je důležité, že mohou výsledky své práce takto představit. Prezentace zároveň upozorňuje na to, že škola i za současných podmínek stále funguje a vzdělává děti mimo jiné právě k výtvarné činnosti,“ uvedla ředitelka ZUŠ Luhačovice.

Více o škole, která nabízí kromě výtvarného oboru také taneční a hudební obor, se lze dozvědět na www.zusluhacovice.cz.

Nikola Synek

Mateřská škola Luhačovice má nový web, město pokračuje v aplikaci moderní vizuální identity

Nové internetové stránky v půlce března spustila Mateřská škola Luhačovice. Lidé je najdou na adrese www.ms.luhacovice.eu a samozřejmě odpovídají novému výtvarnému pojetí, kterým se město snaží s občany a veřejností komunikovat.

„Rodiče na našich nových stránkách najdou všechny potřebné informace o mateřské škole i důležité novinky, jako momentálně třeba aktuality k zápisu. Nechybí samozřejmě ani galerie

snímků z naší činnosti nebo rubrika, ve které budeme zveřejňovat plánované akce školy. Především s rodiči žáků, ale i širší veřejností se snažíme průběžně intenzivně komunikovat. Věřím, že nové, informačně bohaté a přitom vesele pojaté stránky dále tuto naši snahu podpoří,“ sdělila ředitelka MŠ Luhačovice Jana Malaníková. Jak dodává, na kvalitní komunikaci především s rodiči se školka snaží pracovat právě i v době, kdy jinak funguje v omezeném režimu jen pro děti zdravotníků a dalších pracovníků IZS. Školka zajistila pro nový web všechny potřebné podklady a údaje, technické a vizuální řešení připravili informatici MěÚ Luhačovice ve spolupráci s grafickou Městskou domou kultury Elektra. Jak přiblížil starosta Marian Ležák, obdobně už město přišlo s novými stránkami u několika svých organizací a ostatní budou následovat.

„Spuštění webu školky je dalším krokem k postupné aplikaci moderního designu, který naše město před nedávnem začalo používat. Po webu radnice a turistických stránkách města byla takto už upravena většina webů organizací spadajících pod město, například stránky Městské plovárny nebo web nového Střediska volného času, spuštěný před několika týdny. Těší mě, jak se nám daří nový design využívat na stále více místech a zbývající weby našich organizací budou přepracovány v nejbližší době,“ poznamenal starosta Marian Ležák.

Na web školky i dalších městských organizací se snadno lidé dostanou proklikem i přímo ze stránek radnice www.mesto.luhacovice.eu, kde jsou uvedeny městské organizace ve spodní části hned na hlavní stránce.

Nikola Synek

Nanorespirátory rozdává město potřebným

Dvě velké krabice plné nanorespirátorů FFP2, které věnovala společnost SPUR, přivezli její zástupci 10. března na luhačovicickou radnici. „Chci za tento dar velmi poděkovat. Primárně rozdělíme tyto vysoce kvalitní respirátory především mezi matky samoživitelky, matkám na rodičovské dovolené, rodinám v hmotné nouzi a také dalším potřebným, kteří potřebují podpořit a nejsou pro ně žádné jiné programy. Věřím, že jim tím usnadníme v této nelehké době dodržování nařízení, která míří ke zlepšení epidemiologické situace,“ poznamenal starosta Luhačovic Marian Ležák.

Společnost SPUR sídlící v krajském městě Zlín je významnou a tradiční plastikářskou společností, která se specializuje mimo jiné právě na nanotechnologie, včetně jejich využití pro ochranné prostředky. „Vyrábíme nanoroušky a nanorespirátory, vyvinuli jsme pro ně vlastní nanomateriál pod značkou Spurtex. Protože bychom v rámci regionu rádi

pomohli, tam kde je to nejvíce potřebné, darujeme ochranné pomůcky například právě městům, která zajistí jejich rozdělení lidem. Luhačovicím jsme dnes přivezli 2000 nanorespirátorů FFP2,“ uvedla Ivana Oharková, marketingová manažerka společnosti SPUR, která dar pro Luhačovice předávala. Jak nastínil starosta Ležák, rozdělení respirátorů od SPURu bude mít na starosti sociální odbor luhačovicické radnice ve spolupráci s Charitou Luhačovice. „Vydeme z dostupných databází a potřebným začneme co nejdříve tyto ochranné prostředky distribuovat. Pokud lidé patří do skupiny, pro kterou jsou tyto respirátory určeny, mohou se o ně přímo na sociálním odboru sami aktivně přihlásit. Usnadní tak rozdělení pomůcek mezi potřebné a budou mít jistotu, že se s nimi v distribučním seznamu počítá. S ochrannými prostředky pro potřebné se městu rozhodly pomoci také významné firmy přímo z Luhačovic, a to přesto, že se jejich výrobě nevěnují. „Jde celkem o 1000 kusů respirátorů FFP2, z toho 500 ks nám darovalo Zálesí, a. s., a 500 ks akciová společnost Vincentka. Chtěl bych za tuto podporu moc poděkovat jak předsedovi představenstva Vincentky Janu Šumšalovi,



tak generálnímu řediteli Zálesí panu inženýru Jaromíru Semelovi. Respirátory od těchto firem nám umožní i další distribuci ochranných prostředků pro seniory. Mezi ně už se pomocí Charity Luhačovice a sociálního odboru začaly rozdělovat respirátory, které se podařilo získat od Potravinové banky,“ uzavřel starosta.

Prostřednictvím Potravinové banky Zlínského kraje poskytla 750 respirátorů Správa státních hmotných rezerv. Respirátory jsou určeny pro osoby a domácnosti ohrožené chudobou, neúplné rodiny, sociálně slabé seniory a seniory, kteří žijí osamoceni. Všichni občané města starší 70let, kteří doposud respirátory z Charity, nebo ze sociálního odboru nedostali, si je mohou na sociálním odboru (Masarykova 137) vyzvednout.

Nikola Synek

Luhačovice opět vyvěsily tibetskou vlajku

Také letos byla 10. března na luhačovicické radnici tibetská vlajka. Do kampaně „Vlajka pro Tibet“ pořádané na podporu svobody a dodržování lidských práv se Luhačovice zapojily už potřetí.

„V radě města jsme se na naší opětovné účasti jednohlasně shodli. Tímto symbolickým gestem v den, kdy si připomínáme čínské krvavé potlačení svobody v Tibetu, vyjadřujeme nesouhlas s porušováním lidských práv nejen v Tibetu, ale na celém světě. Tibetská vlajka se mezinárodně stala symbolem demokracie, lidských práv a nenásilí,“ poznamenal radní Marek Nesázal. Dodává, že občané v celé naší republice velmi dobře chápou důležitost tohoto gesta. „Je pro nás podstatné dát najevo vzdor proti aroganci moci, protože máme ještě v živé paměti nedávnou zkušenost s autoritářským režimem a tím ji připomínáme a sdílíme s ostatními. V principu jde pořád o stejný problém: malý je utlačován a vzdoruje velkému. To, co se děje v Tibetu nebo

čemu se brání Tchaj-wan, se může stát i tady v Evropě, i když třeba jen skrytou formou, ekonomickým nátlakem a závislostí. Na to, že by se takový nátlak neměl dít, musíme stále upozorňovat. Vyvěšení tibetské vlajky je občanský postoj, vyjádření důležitosti základních lidských práv. Lidská práva, tak jak se odvíjejí od Všeobecné deklarace lidských práv přijaté OSN v roce 1948, jsou skutečně práva každého člověka, je to něco, co jde mimo politiku. Je to něco, co hájí důstojný život každého obyčejného člověka na této planetě, a to bychom si měli stále opakovat,“ uvedl Nesázal. Z osobní zkušenosti také ví, jak celosvětovou podporu vnímají sami Tibeťané. „Před dvěma lety jsem v severní Indii navštívil uprchlický tábor a školu pro děti tibetských uprchlíků. Na vlastní oči jsem tam poznal pozoruhodnou kulturu Tibeťanů, jejich mírumilovnost a vznešenost, plynoucí z hlubokých a starobylých kořenů,“ popisuje radní. Mezi uprchlíky také pocítil jejich vřelý



vztah k České republice. „Oni si stále velmi cení Václava Havla, jako prvního prezidenta na světě, který oficiálně přijal dalajlamu a naše symbolické vyvěšování tibetské národní vlajky vnímají silně a je to pro ně velmi důležité. Pro ně je ta červenomodrá vlajka se žlutým okrajem a se zasněženou horou vyjádřením identity a důstojnosti. Na symbolice opravdu záleží. Všichni jsme stejné lidské bytosti, a když dostaneme naději a podporu spřízněného národa, hodně nás to posílí,“ upozornil Nesázal.

Nikola Synek

Sběrný dvůr místem zpětného odběru pneumatik

Přesto, že zpětný odběr pneumatik existuje v ČR už dlouho, pro sběrné dvory nebylo úplně jednoduché se do tohoto režimu zařadit a za pneumatiky odevzdané občany jsme museli při předání k recyklaci platit. Proto děkujeme všem občanům ochotným v minulých letech předávat pneumatiky do autoservisů, které měly zpětný odběr zdarma.

Od 1. března je sběrný dvůr Luhačovice místem zpětného odběru pneumatik. Znamená to, že opět můžete

pneumatiky odevzdávat ve sběrném dvoře a náklady na odpadové hospodářství města to nebude nijak zatěžovat.

Nově jsou přijímány všechny druhy pneumatik, od motocyklů, čtyřkolek, osobních aut až po traktory, lesnické a zemědělské stroje, nakladače atd., samozřejmě v množství odpovídajícím občanskému využívání. Pneumatiky musí být bez disků, nesmí být kontaminovány barvami nebo jiným nebezpečným odpadem,

nesmí být ani nadměrně znečištěné, např. plné hlíny.

Pneumatiky od vás převezmeme na sběrném dvoře poblíž ČOV Luhačovice v pravidelné otevírací době, to je v zimním čase úterý a čtvrtek 14.00 až 17.00 hod., sobota 9.00 až 15.00 hod. a v letním čase úterý a čtvrtek 15.00 až 19.00 hod., sobota 9.00 až 15.00 hod.

Technické služby Luhačovice, středisko odpady

Rozpočet počítá s řadou investic

„Na zastupitelstvu jsme 4. března schválili rozpočet města pro rok 2021. Počítá s příjmy ve výši cca 122 milionů Kč a výdaji cca 131,5 mil. Kč. Město tedy bude hospodařit se schodkem v přibližné výši 9,5 milionu Kč. K vyrovnaní deficitu bude použito finančních prostředků ušetřených z minulých let,“ přiblížil starosta Marian Ležák.

„I přes tíživou situaci, která nastala, a přes propad příjmů, chceme pokračovat dále v obnově infrastruktury, což potvrzujeme i navrhovaným plánem investic. Protože chceme pokračovat i v této době v rozvoji našeho města, podpoříme investice také úvěrem ve výši 20 milionů Kč. I když situace není jednoduchá, možnosti financování z cizích zdrojů jsou velmi příznivé, a proto jsme se rozhodli pro tento krok,“ doplnil starosta. Město počítá v tomto roce v rozpočtu s investicemi za cca 14,2 milionů. Mimo to chce realizovat i investice zatím nezapojené v rozpočtu, na které je připraveno vynaložit dalších 25,7 mil. Kč. Ty se budou financovat ze zmíněného úvěru a také ze zůstatků minulých let.

„I přes snížení příjmů a s tím souvisejícím snížením výdajů se podařilo v rozpočtu zajistit prostředky na důležité investiční akce. Na řadu z nich se snažíme získat dotace, které by pomohly jednotlivé akce financovat a uspořít prostředky města pro využití na další projekty,“ sdělil místostarosta

Jiří Šůstek, který má v gesci oblast investic. Prostředky z rozpočtu půjdou mimo jiné na další opravy chodníků a ulic (za 1 mil. Kč) nebo na zvýšení bezpečnosti v dopravě zavedením radarového systému (za cca 3,5 milionu). Investovat se bude i do odpadového hospodářství, jednak do projektů řešících nakládání s odpady, ale také do pořízení nového svozového vozu pro TS Luhačovice za 5,5 milionu. V rozpočtu je také zahrnuta investice do už dokončené rekonstrukce budovy někdejších jeslí pro Středisko volného času (cca 1,8 mil. Kč) i příprava projektové dokumentace na rekonstrukci sokolovny (890 tis. Kč). Prostředky půjdou i na zhotovení dalších projektových dokumentací plánovaných staveb: PD pro realizaci cyklostezky z místní části Polichno do Újezdce (350 tis. Kč), PD pro přípravu infrastruktury nutné k možnosti výstavby rodinných domů v Ludkovické ulici (cca 500 tis. Kč).

Kromě investic, na které jsou vyčleněny prostředky z rozpočtu, chtějí Luhačovice především zahájit nutné opravy mostu v Družstevní ulici (most směrem k Zahradní čtvrti). „Stávající most je ve špatném technickém stavu a již nesplňuje požadavky na bezpečný a plynulý provoz. Proto bude za cca 20,3 mil. Kč vybudován nový mostní objekt s dostatečnými parametry pro silniční i pěší dopravu; součástí budou přeložky dotčených

inženýrských sítí; po dobu realizace stavby bude pro pěší k dispozici dočasná lávka přes Štávnici včetně provizorní komunikace pro pěší podél toku,“ doplnil místostarosta. Jak dodal, na most v Družstevní se počítá zejména s financováním z úvěru, ale i zde je snaha získat další zdroje financování. „Aktuálně bude vypsán nový dotační titul Ministerstva financí na tyto rekonstrukce, ze kterého se pokusíme část prostředků získat,“ nastínil Šůstek. Luhačovice by ale rády letos uskutečnily i další projekty, které jsou připraveny a nejsou zařazené do rozpočtu. U těch je ovšem dotace nutnou podmínkou pro zahájení jejich realizace. „Jedná se o rekonstrukci komunikace a chodníků ulice Hrazanská, která by měla probíhat ve dvou etapách. Finančně náročný projekt by vyšel na cca 6,6 mil. Kč, ale nemůžeme ho začít realizovat bez získání dotace, která by mohla pokrýt bezmála 2,7 mil. Kč,“ vysvětlil Šůstek. Obdobně město vyčkává na výsledek podané žádosti o dotaci na vybudování nového parkoviště v ulici Družstevní. „Předpokládané náklady realizace jsou zde cca 4,7 mil. Kč, dotace by pokryla až 2,9 milionů. Věřím, že i v tomto roce uspějeme s co nejvíce žádostmi o dotaci a rozšíříme tak počet projektů, které budeme moci realizovat,“ uzavřel místostarosta.

Nikola Synek

Vzpomínky



Dne 11. 3. jsme vzpomněli smutné 10. výročí úmrtí naší maminky a babičky paní **MARIE KOUTNÉ**



a dne 20. 5. vzpomeneme 19 let od úmrtí našeho tatínka a dědečka pana **ZDEŇKA KOUTNÉHO**. S láskou vzpomíná a za tichou vzpomínku děkuje rodina.



Dne 7. 4. 2021 uplyne již 10 let od úmrtí pana **JOSEFA HORŇÁKA**. Za tichou vzpomínku děkujeme všem, kdo jste ho znali a měli rádi. S láskou vzpomíná manželka a děti s rodinami.



Dne 6. 4. 2021 je to již 8 let co nás navždy opustila **EVA SAMKOVÁ** roz. Juříková. Vzpomínají maminka, sestra, syn Tomáš s rodinou a ostatní příbuzní a známí. Děkujeme za vzpomínku.



Dne 29. 3. uplynulo již 7 let, kdy nás navždy opustil náš milovaný syn **ROBERT OULEHLA**. S láskou vzpomínají rodiče, sestřičky, prarodiče a strýc. Navždy zůstaneš v našich srdcích!



Dne 26. dubna uplyne 6 let, kdy nás navždy opustil můj manžel, náš tatínek a dědeček pan **JOSEF MAHDAL**. S láskou vzpomínají manželka Jana, syn Roman a dcera Jitka s rodinou. Děkujeme všem za tichou vzpomínku.

Společenská kronika

Sňatky

Alena Holomková
a Jan Mrnušík
Blahopřejeme.

Narození

Jiří Strnka
Adam Šalamoun
František Naňák
Blahopřejeme.

Úmrtí

Věra Mejzrová	62 let	Vladislav Martinec	88 let
Václav Buriánek	75 let	Miroslav Sedlář	63 let
Zdeněk Fojtík	82 let		
Jaroslav Hnilička	87 let	<i>Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.</i>	
Anna Měchová	79 let		

Ztráty a nálezy

dioptrické brýle

Obraz v kostele opraven

Od prosince loňského roku zazářil v kostele svaté Rodiny v plné kráse nově zrestaurovaný obraz Panny Marie Nanebevzaté. Rafaelovský výjev, kdy se Panna Maria vznáší na otevřeném nebi, po stranách je zobrazeno deset andělů, hrajících na různé hudební nástroje, a dole kolem kamenné hrobky, na které leží růže a lilie, je skupina dvanácti apoštolů, má velmi zajímavou historii. Pochází z kostela



v Nových Vilémovicích, z před válkou vzkvétající obce v pohraničí. Kostel byl postaven v roce 1765 a v roce 1976 vyhořel, jednou z mála věcí, které se povedlo zachránit, byl tento původně oltářní obraz Panny Marie Nanebevzaté. V 80. letech minulého století byly strženy poslední zbytky zdi a nyní je na místě kostela pouze kříž. V novostavbě luhačovického kostela se stal vlastně symbolickým propojením starého zaniklého kostela, v podstatě po vyhoření opuštěného, a s velkým úsilím a nadšením postaveného kostela nového. Zápis z farní kroniky z počátku 20. století dokazuje, že se původně uvažovalo o zasvěcení vymodelovaného chrámu v Luhačovicích Panně Marii Nanebevzaté. „O svátku Nanebevzetí bl. Panny Marie 15. srpna koná se druhá pouť na památku posvěcení obrazu Panny Marie v roce 1850. Je to nyní nejslavnější pouť, vlastně pouť budoucího kostela, který má býti zasvěcen Panně Marii Nanebevzaté. O této pouti chodívali věřící z Biskupic a Kladné Žilina s průvodem a s hudbou do kostela a darují kostelu svíce. Kněz chodíval průvodům naproti a při odchodu z kostela a po mši svaté je zase doprovází.“ Odbornou restauraci obrazu provedla v minulém roce akademická malířka Miroslava Trizuljaková. Obsahovala restaurátorský průzkum, odstranění povrchových nečistot, snímání přemaleb, vytmelení a doplnění defektů a chybějících částí v původních barevných a podkladových vrstvách, opravu podkladového plátna obrazu, napínacího rámu napadeného dřevokazným hmyzem a další nutné činnosti za dohledu pracovníka památkové péče. Celkové náklady ve výši 132 000 Kč byly hrazeny částkou 33 000 Kč z dotace poskytnuté městem Luhačovice a zbylou část se povedlo získat z darů a sbírek. „Děkuji městu Luhačovice a všem lidem, díky nimž se nám povedla tato náročná renovace. Chci připomenout i moje předchůdce P. Antonína Kupku, který obraz pro náš kostel získal, a P. Huberta Wojcika, který připravil a zajistil jeho opravu. Rádi bychom, možná v srpnu na svátek Panny Marie Nanebevzaté, poděkovali všem dárcům a při slavnostní mši svaté obraz posvětili. Jsem v kontaktu i s několika posledními pamětníky kostela v Nových Vilémovicích, které bych chtěl do Luhačovic pozvat,“ řekl luhačovický farář P. Jan Ston.

„Na hlavní výzvy sezony se vůbec nedostalo,“ říká trenér lyžařů Dostálek

Přes všechna omezení se i tuto zimní sezonu luhačovičtí reprezentanti v alpském lyžování zrakově postižených Patrik Hetmer a jeho trasér Miroslav Máčala vydali na několik mezinárodních závodů. Zaznamenali i přes specifickou letošní sezonu i hezké medailové umístění. Kromě omezení spojených s pandemií výsledky ovlivnilo také zranění. Jak sezona probíhala, zhodnotil další člen týmu, trenér František Dostálek. „Vrcholem mělo být mistrovství světa v norském Lillehammeru, které je ale přesunuto na leden 2022, takže na hlavní výzvy sezony se vůbec nedostalo. Suchá příprava, která předcházela v domácích podmínkách, ještě proběhla standardně, ale podzimní tréninkové manko na lyžích bylo proastné. Tak málo kilometrů jsme snad ještě nenajezdili,“ sdělil Dostálek. Tým tak mohl být rád, že v červenci stihl alespoň vyrazit na rakouský ledovec Hintertux, kde se běžně lyžuje celoročně. „Paradoxně tam byly lepší podmínky než v prvním říjnovém

týdnu, kdy jsme se ještě dostali na soustředění na Mölltalském ledovci. Pak už nás v tréninku zastavil lockdown. I přesto se pak podařilo zúčastnit se v Rakousku a Švýcarsku tří evropských a dvou světových pohárů,“ poznamenal Dostálek. Nutností před odjezdem byl vždy negativní PCR test. „Nesměl být starší jak 72 hodin a nutné bylo vždy i potvrzení o ubytování v místě konání závodu. Tam se vše samozřejmě odehrávalo v tzv. bublině. Potřebovali jsme také třeba zvací dopis od rakouské vlády, potvrzenou účast na akci od organizátorů a v neposlední řadě potvrzení od našeho svazu a Českého paralympijského výboru. Logistika týmu byla na této sezoně to nejsložitější. Jako jedna z mála světových reprezentací jsme v podstatě amatéři a každý má svou práci. Závodní kalendář se přitom měnil snad každý týden,“ nastínil Dostálek. Kromě Hetmera s Máčalou vede ještě další dvojici lyžařů – Tadeáše Kříže s trasérem Radimem Nevrlým. „Byl tak celkem



oříšek, aby vše vždy klaplo,“ podotýká Dostálek. A jaké byly nejlepší výsledky sezony? „U Hetmera s Máčalou to bylo 2. místo v evropském poháru Kaunertalu z obřího slalomu, u druhé dvojice to byl bronz ze SuperG světového poháru v Sallbachu. Patrik Hetmer se bohužel v druhé polovině sezony zranil a musel ji ukončit, druhá dvojice možná stihne ještě nějaké výsledky zajet, protože když se bavíme, pár závodů je stále v plánu. Pro příští sezonu se budeme snažit hlavně co nejlíp připravit na dvě velké akce, jednak odložené MS a hlavně na vrchol sezony – zimní paralympijské hry v Peking,“ uzavřel trenér.

Nikola Synek

Jak se nám teď skautuje...

Jako mnohé, tak i skautský svět zasáhla nynější situace, a došlo ke kompletnímu zrušení schůzek. Přesto chceme zůstat s našimi členy v kontaktu a rozhodli jsme se zadávat různé výzvy, které částečně mohou nahradit schůzky. K jejich zadávání jsme využívali naši facebookovou stránku, se staršími skauty využíváme aplikaci Discord, kde mohou členové s vedoucím nebo i mezi sebou komunikovat buď písemně, nebo telefonicky. Mezi nejúspěšnější se beze sporu řadila výzva s přespáním ve spacáku a jídlem z ešusu nebo i výzva s hledáním ježků v kleci. (Mimochodem, setkali jste se s některým z ježků v kleci? Je jich po městě 8.) Některé výzvy se setkaly s úspěchem i mezi staršími členy našeho střediska, kteří se při jejich plnění doslova vyřádili.

Tradiční celostátní akce Betlémské světlo dostala výjimku hlavní hygieničky a mohla se tedy za zprísňených podmínek konat. Světlo do Luhačovic dorazilo 19. 12., tentokrát zajistili dovoz skauti z Pozořic. Plamínek pak bylo možné vyzvednout v kostele, nebo již tradičně 24. 12. dopoledne před prodejnu Albert. Beze změn se neobešla ani tradiční vánoční besídka, při té jsou mimo jiné nováčci pasováni na členy střediska, rozdány odznaky za služební léta a nechybí ani nadílka. Jenže v naplánovaném termínu již platil zákaz činnosti, proto byla besídka individuální, každý člen měl vyhrazeno 5 minut na setkání s vedoucím, pasování, převzetí odznaku a dárku. Při venkovním setkání dotvářel noční atmosféru oheň, zapálené louče a živý rytíř. Samozřejmě měli všichni povinně roušky. Napříč všem omezením někteří ze členů prohlásili „že je to parádní



bojovka“ a vše proběhlo bez komplikací. I nadále je naše setkávání zakázáno, proto budeme zveřejňovat další výzvy a věříme, že se do jejich plnění zapojí i další, nejen naši členové. Doufáme však, že brzy budeme mít možnost setkávat se při schůzkách a těšit se na stávající, ale i další nové členy. Při této příležitosti chceme poděkovat všem dětem za jejich snahu, všem rodičům za jejich pomoc při plnění úkolů a také všem ostatním za pomoc a podporu.

Petr Mituník a Pagma

Pokračují společné kroky Luhačovic a Zlínského kraje k opravě sokolovny

K dalšímu jednání o plánované rekonstrukci luhačovické sokolovny se 4. března sešli zástupci města Luhačovice a Zlínského kraje. S krajskou radní pro školství Zuzanou Fišerovou a zástupci odboru strategického rozvoje KÚZK se starosta Luhačovic Marian Ležák a místostarosta Jiří Šuštek setkali nejprve krátce na radnici, poté hosty přímo provedli sokolovnou, kde se k nim připojila i ředitelka ZUŠ Luhačovice Monika Slováková.

„Naší společnou snahou je objekt sokolovny, která je teď v majetku města, co nejdříve opravit, aby mohla začít sloužit jako nové sídlo Základní umělecké školy Luhačovice zřizované krajem. Rekonstrukce by měla nabídnout vzdělávacímu zařízení moderní prostory na jednom místě ve snadno a bezpečně přístupné lokalitě,“ vysvětlil starosta Marian Ležák.

V současné době se dokončuje finální verze projektu rekonstrukce a zároveň se hledají možnosti financování, na kterém se vzhledem k náročnosti má kraj zásadně podílet. Že se vše už brzy zrealizuje, věří i radní Zlínského kraje pro školství Zuzana Fišerová.

„Intenzivně na společném postupu s městem spolupracujeme a věřím, že se podaří obnovu sokolovny vyřešit co nejdříve, protože pro umístění ZUŠ je

opravdu ideální. Velkorysé prostory budovy umožní škole a dětem maximální vzdělávání a rozvoj, což v současných provizorních prostorách na několika místech není možné. Umístění školy bude blízko ZŠ, děti se sem budou moci bezpečně dostat, což ocení jistě i rodiče žáků. Krajská síť ZUŠ pomáhá zajišťovat samotné základy vzdělanosti, protože umění patří neodmyslitelně k naší kultuře. Význam luhačovické ZUŠ je samozřejmě nejen pro město samotné, ale jako součást této sítě sem umožňuje dojíždět za uměleckým vzděláním i dětem ze spádových obcí,“ uvedla radní Fišerová.

To, že kraj učiní maximum pro zajištění finanční podpory, potvrdil i náměstek hejtmána pro oblast financí David Vychytil, který se však z pracovních důvodů přímo setkání v Luhačovicích neúčastnil.

„Projekt sice zatím nemáme finálně schválený, ale mezi kolegy z vedení kraje cítím podporu tohoto důležitého projektu. V horizontu několika měsíců bychom chtěli rozhodnout o schválení dotace na dokončení projektové dokumentace, v rámci rozpočtu kraje na rok 2022 budeme pak rozhodovat o dotaci na samotnou rekonstrukci. Cílem je již v příštím roce začít s její realizací,“ informoval Vychytil.

Vstřícný přístup Zlínského kraje starosta Ležák velmi oceňuje.

„Jsem velmi rád, že se jednání se Zlínským krajem posunují dál a že kraj vnímá problematiku luhačovické ZUŠ jako jednu z důležitých věcí, které je nutné řešit. Velmi oceňuji přístup vedení Zlínského kraje, který se nám snaží všemi silami pomoci, aby sokolovna



mohla být zrekonstruována co nejdříve a v nové podobě mohla začít sloužit veřejnosti. Především samozřejmě jako sídlo ZUŠ Luhačovice, ale také pro některé kulturní a společenské akce, které bude možné ve spolupráci se Sokolem v hlavním sále budovy pořádat,“ poznamenal starosta Ležák.

Sokolovna by měla po opravě nejen ideálně vyhovovat základní umělecké škole a pořádání některých akcí, ale díky rekonstrukci se jí také vrátí bývalý jedinečný ráz a význam. Byla totiž zbudována původně jako čistě funkcionalistická stavba v letech 1928 až 1932 a byla kdysi zásadním centrem kulturního a společenského dění. V objektu svého času sídlil také obecní úřad, knihovna i kino. Původní čistě funkcionalistická stavba byla ale během mnoha desetiletí změněna řadou ne právě citlivých dostaveb. Rekonstrukce by ji tak měla co nejvíce přiblížit původnímu architektonickému pojetí, které kdysi navrhli architekti Alois a Vilém Kubovi.

Nikola Synek

Díky strážníkům se z ulic odstranila vozidla nezpůsobilá k provozu

Za poslední rok díky práci strážníků Městské policie Luhačovice bylo vyřešeno několik odstavených a překážejících vozidel, která blokovala parkovací místa řádným uživatelům. Kontrolou prošly veřejné komunikace

po celém městě, stejně tak byla pozornost věnovaná místním částem v Řetechově, Kladné Žilín a Polichně. Silniční motorová vozidla, která jsou více než 6 měsíců technicky nezpůsobilá k provozu na pozemních komunikacích z důvodu absence pravidelné technické prohlídky („STK“), na základě novely zákona č. 162/2020 Sb., o pozemních komunikacích, je zakázáno odstavovat na pozemní komunikaci.

Od začátku platnosti této novely řešili strážníci Městské policie Luhačovice 17 odstavených vozidel (propadlá

STK – mimo nouzový stav, vozidla bez RZ). Ve čtrnácti případech se podařilo kontaktovat provozovatele a ti je následně z vozovky odstranili nebo nechali nově udělat STK. V jednom případě majitel vozidla již zemřel a stalo se předmětem pozůstalosti. V posledních dvou případech se nepodařilo standardní cestou dohledat majitele vozidla, proto byla událost oznámena k dořešení vlastníku pozemní komunikace. V současné době není v řešení žádné odstavené vozidlo.

Michal Zámečník, velitel MP Luhačovice

Škola, kde i v současnosti usedají žáci do lavic, slaví dvě výročí

Základní škola při dětské léčebně Luhačovice je už ze své podstaty v mnohém výjimečná. Systém výuky se od běžných ZŠ liší, žáci se učí méně hodin, a to zejména v hlavních předmětech, kterými jsou matematika, čeština a cizí jazyk, ale i další odborné předměty. Zároveň je zde snížen počet dětí ve třídách, tomu jsou přizpůsobeny i menší útulné učebny. Teď je ale hlavní rozdíl v tom, že tu i nadále probíhá prezenční výuka. „Jako škola při zdravotnickém zařízení máme nyní udělenou výjimku, nutností je ale dodržování zvýšených hygienických opatření. Roušky však v hodinách děti mít nasazený nemusejí, protože se sem přijíždějí léčit hlavně s dýchacími potížemi. Že i v této době učíme prezenčně, bývá při přihlašování na lázeňské pobyty pro rodiče i samotné žáky příjemným překvapením,“ uvedla ředitelka školy Helena Křenková. Jedinečné je pro školu letos i to, že slaví dvě významná výročí. „Prvním je 70 let od samotného založení. Tehdy tu vznikla I. dětská léčebna v Radunu a pro její školou povinné pacienty začala v roce 1951 ve vile Vlasta fungovat Škola při dětském sanatoriu pro děti bronchitické v Luhačovicích. Šlo o to, aby žáci na tehdy osmitýdenních pobytech nezameškali tolik učiva,“ přiblížila ředitelka. Připomínat se bude i 60 let od doby, kdy začalo vzdělávání i na II. dětské léčebně v objektu Miramonti. „K budově bylo v 60. letech pro školu přistaveno samostatné křídlo, ve kterém sídlíme dodnes,“ uvedla Křenková. Prvním ředitelem školy byl Miloslav Vala, následovali Anna Viechová, Vladislav Kovářík, Vladimír Schlimbach, Miloš Vala, Hana Šmardová a Marta Hubáčková, kterou vloni vystřídal současná ředitelka. V letech 1999–2009 bylo součástí i oddělené pracoviště ve zlínské Baťově nemocnici. V současnosti je škola příspěvkovou organizací Zlínského kraje a prostory Miramonti, kde sídlí, jsou v majetku Lázní Luhačovice, a. s. Ve škole pracuje 8 kvalifikovaných pedagogů, vychovatelka a technickohospodářská pracovnice. A jak je nastaven

průběh výuky?

„Hlavním rozdílem oproti běžné ZŠ je maximální důraz na individuální přístup. Žáci se u nás učí v blocích 2–3 hodiny denně, podle návaznosti na léčebný program a procedury. Kmenové školy, ze kterých přicházejí, se řídí odlišným školním vzdělávacím programem a jsou v učivu různě daleko, navíc děti k nám přijíždějí postupně, nástupy i odjezdy jsou prakticky každý týden. Aby vše fungovalo, má u nás učitelka ve třídě do 10 žáků. Klasická frontální výuka před tabulí téměř neprobíhá. Každý žák plní svůj měsíční program a učitelé se jim individuálně věnují. Musí proto být na hodinu velmi dobře připraveni, protože obsah učiva jednotlivých žáků se liší – s některými pedagog probírá novou látku, s jinými učivo opakuje. Kmenové školy nám zasílají přesnou informaci, co by se u nás měl žák za svého pobytu naučit. Zvládnout všechno je však mnohdy obtížné, protože musíme brát ohled na aktuální zdravotní stav žáka i jeho vzdělávací potřeby.“

Co zpětná vazba od kmenových škol a rodičů?

„Ta je velmi důležitá a jsme rádi za pozitivní ohlasy. Někteří žáci do lázní jezdí pravidelně, a tak se s nimi setkáváme od 1. do 9. třídy a mají pak k naší škole blízký vztah. Důležitou součástí naší práce je samozřejmě i hodnocení, které bývá numerické i slovní. Pěkné známky si i u nás musí žáci zasloužit. Je ale jasné, že k mnoha věcem musíme přihlídnout. Učíme děti, které jsou mimo své běžné prostředí a navíc podstupují léčbu. Naši učitelé se tak nacházejí i v pozici takových průvodců a psychologů, supluje i pozici rodičů a kamarádů. Je to náročná práce, proto bych chtěla



všem kolegům za to, že ji skvěle zvládají, upřímně poděkovat.“

Základem je jistě i dobrá spolupráce se samotnou léčebnou.

„Vzájemně se podporujeme a jsme v neustálém kontaktu. Lázním a především paní primářce Rýdlové aktuálně děkuji za součinnost při zajištění antigenního testování našich zaměstnanců. My zase děláme individuální prohlídky školy a konzultace pro rodiče, kteří jsou tu v lázních jako doprovod předškolních dětí. Nemají pak obavy o pár let později pustit své potomky na léčení samotné bez doprovodu. Získají povědomí o tom, že i škola se tu o ně dobře postará a že tu úspěšně funguje již řadu let.“ Připravujete k těm výročím nějaké oslavy?

„Také letos chceme pro všechny zájemce uspořádat den otevřených dveří. Pokud to bude možné, hodláme pozvat všechny bývalé zaměstnance, oprášit kroniky a fotky, společně zavzpomínat. Žákům chceme výročí školy a význam vzdělávání přiblížit v projektu připomínajícím odkaz Jana Amose Komenského.“

Nikola Synek

„Labutí přebor byl i naše labutí píseň,“ říká režisérka ochotnického spolku Jednou za rok



Řadu let připadala v Luhačovicích na duben premiéra nové hry spolku místních divadelních ochotníků Jednou za rok. Pár posledních let se sice populární premiéra nekonala, ale na letošek scenáristka a režisérka v jedné osobě Jaroslava Hynšová připravila alespoň výstavu, která éru oblíbených představení připomíná. Expozici v galerii Elektra ovšem už od její březnové instalace veřejnosti uzavřela vládní nařízení a nikdo ji tak zatím vidět nemohl. „Výstava bez lidí, no, náš spolek musel být vždycky speciální, ale snad se sem budou moct už brzo podívat,“ bere to divadelnice s nadhledem. Když se v expozici bavíme, kromě panelů s řadou fotek z představení jsou tu k vidění různé kulisy a rekvizity. Třeba velký kaktus a sombrero z parodie na westerny nebo mafiánský samopal Thompson z gangsterky i fotbalový dres ze zatím posledního sportovně-baletního kusu Labutí přebor. Kolik her vlastně vzniklo a jak se spolek dal dohromady?

Zformoval se ze skupiny multikulturálních nadšenců, kteří oživovali představení místního Filmového klubu Třetí oko krátkými scénkami souvisejícími s promítaným filmem. Nejprve šlo o takové skeče, zábavná minipředstavení. První, které už mělo nějakou uchopitelnou formu, bylo Nostalgia v roce 2004, po kterém následovala projekce německého filmu „Goog Bye, Lenin!“. S humorem a nadhledem se připomínaly „staré časy“ života za železnou oponou. Další představení bylo o rok později nazváno Hush Bush, kterým se uváděl americký dokument „Bowling for Columbine“ o právu držení zbraní

v Americe. Na cestě do hlubin americké historie nás provázal inspektor Colombo a objevitel Kryštof Kolumbus. Rovněž se jednalo o zhruba dvacetiminutový kabaret. Prvním delším útvarem byly v roce 2006 Pohádky naruby, které jsem měla scenáristicky i režisérsky na pově. Já.

Co bylo zlomové?

V roce 2008 jsme zaznamenali opravdu nečekaný úspěch s parodií na telenovely Luhanovela aneb Jak José Armandovi ukradli sombrero, která trvala už celou hodinu. Pokud počítáme Pohádky na ruby jako první naši hru, do roku 2017 vzniklo celkem 11 kousků. Původně jsme hráli jednou za rok, ale úspěch v roce 2008 způsobil, že o nás diváci měli zájem, takže byly i reprízy. Nicméně každý rok vznikla jedna hra, takže název stále odpovídá našemu konceptu.

Kterou hru máte nejraději?

Jako autorka a režisérka mám ráda každou, protože za nimi vidím všechnu tu práci a nasazení lidí, co se na tom podíleli. Ale zlomová byla opravdu Luhanovela. Tou jsme přešli naplno od scének k divadelní hře. Na všechny mám krásné vzpomínky. Jsou to moje děti. Taky zde nemůžete mít oblíbence (úsměv).

Můžete připomenout stěžejí kolegy?

Skoro celou dobu s námi vydrželi Zdeněk Liška, Josef Michálek a David Kučinský. Ten třeba začínal v Luhanovela. Zdeněk Liška je u nás nejdéle, už v r. 2007 dělal nápovědu a s Pepou Michálkem začali hrát o rok později. Když jsem sestavovala fotoknihu k výstavě, tak jsem napočítala, že souborem prošlo za ty roky 30 lidí. Všem jim vyjadřuji neskonalejší dík. Výstava je taky určitou formou mé vděčnosti. Na vzniku výstavy jsem hodně spolupracovala s Gábinou Gergelovou, která má galerii Elektra na starosti. Byla navíc v počátcích souboru naší velmi důležitou součástí a věnovala spolku spoustu práce při výrobě krásných, a hlavně originálních kostýmů a kulis. K vidění jsou i nezapomenutelné plakáty. Tvůrcem většiny z nich je Petr Ovsík. Bez skvělých fotografií Romana Jarcovjaka a Jana Dostála bychom neměli co vystavovat a obdivovat. Za těmito hrami byla zkrátka hromada

práce všech možných lidí na jevišti i v zákulisí, kterým vzdávám hold. A samozřejmě i našim příznivcům, jejichž smích a potlesk nám potvrdil to, proč to všechno děláme.

Poslední hrou byl Labutí přebor v roce 2017. Nechystáte další?

Já si myslím, že to byla symbolicky naše labutí píseň. Na to za jakých „porodních bolestí“ ta hra vznikala, tak dopadla skvěle, a dokonce jsme si poprvé vysloužili i potlesk ve stoje. Myslím si, že je dobré v nejlepším přestat. A souviselo to i s tím, že se mi už nedostávalo herců. Ale víte, co se říká: Nikdy neříkej nikdy.

Co nějací mladí nadšenci, nová krev?

Já jsem nikoho nového nehledala. Kdysi jsme zkusili hledat, ale nikdo se nepřihlásil. Ono to není jednoduché udělat si ze sebe na jevišti legraci, a ještě k tomu před lidma. Roku 2018 jsem napsala novou hru Deník lázeňáka a měla jsem k dispozici 4 herce z dosavadní party. Z osobních důvodů jsem se nakonec tomuto kusu nemohla věnovat. A poté jsem se zkrátka rozhodla odložit hru do šuplíku.

Já si říkal, že třeba téma koronakrizy by dalo dost námětů pro tragikomedii.

Tomu bych se raději vyhnula a zábavu hledala jinde. Vždycky jsem se inspirovala filmy, vybrala si nějaký žánr. Přes telenovely, sci-fi, akční filmy až po bondovku. Dvě hry Ro@k na vsi a Labutí přebor byly originální a taková měla být i hra Deník lázeňáka. Hlavní postavou je Ostravák Václav Ženatý, který jede do lázní poprvé, a místní prostředí mu pomáhá objevovat René Šťastný, který sem jezdí už léta. Dobře, neberme tuto výstavu jako ukončení, ale jako určitou oslavu toho, co jsme dokázali. Třeba se za pět let naše parta sejde a znovu zahraje Labutí přebor. Staří baleťáci budou vzpomínat na to, jak byli v mládí takoví machři, že se svými vysportovanými těly zatančili Labutí jezero.

Jak dlouho se obvykle hra zkoušela?

Bývalo to super rychlé. S novou hrou jsem přišla v lednu a v dubnu byla premiéra. Na vše – zkoušky, kulisy, kostýmy – byly necelé 4 měsíce.

Zkoušek bylo dejme tomu 20. Samozřejmě se i improvizovalo. Jsem fanouškem improvizace, ale jen do určité míry. Nikdy jsem nechtěla dopadnout jako scenárista z filmu Trhák, kdy se finální dílo původnímu scénáři nepodobalo ani z letadla. Velký improvizátor je třeba Zdeněk Linhart, který si nejen pro diváky, ale i pro režiséra během každého představení připravil nějaké překvapení, které ale mělo vždy úspěch, takže režisérka se tolik nezlobila. (úsměv)

Jak jste se Vy dostala k psaní a režii her?

Možná můžu použít větu: Jako slepý k houslím. Kreativní práce mě vždy bavila, ale před naším divadlem jsem psala jen práce na vysoké škole. Můj kamarád a drahý kolega divadelník Martin Pášma moje hry označil za filmy na divadle. Souvisí to nejen s výběrem filmových žánrů, ale i se střídáním scén, které připomíná filmový střih. Samozřejmě je tento styl produkčně náročný, takže postupem času jsem se naučila pracovat i s divadelním prostorem.

Při psaní her Vám ale pomáhá Vaše vzdělání i profese, že?

Vystudovala jsem filmovou vědu na Univerzitě Palackého v Olomouci a od roku 2005 pracuji jako dramaturg Mezinárodního festivalu filmů pro děti a mládež ve Zlíně. Jsem prostě filmový nadšenec a inspirovala mě spousta kultovních filmů. Jsem samozřejmě potěšena vždy, když diváci odkazy na tyto klenoty ve hře poznali. A pokud ne, vždy se pobavili při pohledu na své spoluobčany, kamarády či kolegy z práce. Copak není legrace vidět nejmenovaného ředitele hotelu a rockera tělem i duší jako disko tanečníka či sličnou děvku ze saloonu? Jak může být pro někoho překvapující, když uvidí na jevišti toho chlápka, kterého potkává na pivu?

Kde všude jste hráli?

Stěží by byl kinosál v Elektře, ze kterého se po založení souboru stala naše domovská scéna. Miluji místní jeviště s jeho rudou oponou, která mi připomíná můj oblíbený seriál Twin Peaks. Máme zkušenosti i s prostorem Lázeňského divadla a několika kulturních domů v okolních vesnicích. Zážitkem byl taky zájezd do historické Litomyšle.

Mluvila jste o inspiraci filmem, které máte nejraději?

Myslím, že neexistuje film, který bych měla nejraději. Mám svůj seznam oblíbenců, ke kterým se pravidelně a velmi ráda vracím. Např. filmy Sergia Leoneho – legendární Tenkrát na Západě či spaghetti westerny s Clintem Eastwoodem. Jeho filmový epos Tenkrát v Americe mi byl právě inspirací mafiánské hry Tenkrát v Chicagu. Miluji komiku Charlieho Chaplina a Jacquese Tatiho. Britský humor skupiny Monty Python v jejich filmech Život Briana či Monty Python a Svatý Grál pro mě funguje vždy. Z českých luhů a hájů jsou to klasické české komedie či Formanovy rané filmy.

Kolik jste vlastně při své profesi už viděla filmů?

Snad statisíce. Seznam si bohužel nepišu. Jejich počet samozřejmě narůstá při mé práci festivalového dramaturga. Vždy si užívám konverzaci typu: „Co je tvá práce?“ Při odpovědi „Dívám se na filmy,“ pak vždy slyším, „To není možné! A to děláš celý rok?“ Samozřejmě moje práce na festivalu není jen tato činnost. Kdo nepořádal nikdy takovou velkou akci, těžko si dokáže tu kopu práce představit. Festival trvá 9 dní a příprava na těchto pár dní opravdu trvá celý rok. Ale jsem za ni moc ráda. Má práce je mé hobby. Původně jsem se chtěla živit překlady titulků pro filmy. Vedle filmové vědy jsem totiž studovala anglickou filologii. Ale místo do Prahy mě osud zavál jen tady za kopec na kopec, ten kudlovský. Práce na festivale je skvělá. Díky ní i hodně cestuji. Účastním se jako filmový porotce festivalů po celém světě, např. v Japonsku, Jižní Koreji, Íránu, Indii, Spojených státech či v Kanadě. A to je spousta nezapomenutelných zážitků.

Jak to bude s festivalem letos?

Už vloni jsme museli posunout termín na září a bohužel ani letos tomu nebude jinak. Ale aby nezůstali diváci ochuzeni, připravili jsme pro ně i akci v původním květnovém termínu. Část první 61. Zlín Film festivalu bude online. Jeho náplní budou samozřejmě filmy, ale také workshopy pro děti, hry, webináře, besedy k tématu Literatura ve filmu a taky virtuální prohlídka festivalu, kde budete moc nahlédnout do všech festivalových zón a poznat festivalový tým. Vloni jsme byli jeden

z mála festivalů, který se sice v posunutém termínu, ale klasicky uskutečnil, všechny ostatní pak šly do on-linu. Měli jsme štěstí, že jsme se trefili do mezidobí mezi létem a druhou vlnou. Poslední den festivalu v září už byla zavedena přísnější vládní opatření, měli jsme kliku, že to tak vyšlo. Jsem ráda, protože myslím, že přínos festivalů našeho druhu je velký. Jsou to často jediná místa, kde některé kvalitní filmy můžete vidět. Zvlášť právě pokud jde o dětské snímky, které tu jinak často nemají distribuci, když neberete velké blockbustery. Některé skvělé kousky pro děti a mládež by si přitom jít do kin i u nás zasloužily, ale pro distribuci je to velký risk, do kterého nejdou. Přitom i rodičům to chybí, např. kratší pásma animovaných filmů. Jdou na Toy Story nebo Ledové království a menší děti se tak tímhle komerčním způsobem seznamují s kinem. Festival je jedinečná příležitost vidět snímky z různých zemí a děti pomocí nich mohou taky objevovat, jak se žije jinde ve světě.

Co když se nevěnujete spolku ani festivalu?

Ráda si rekreačně zahraji tenis. Hodně s maminkou, která pochází ze zdejší známé tenisové rodiny Shánělů. Prosadila se jako úspěšná hráčka, která pro místní tenisový klub vykonala velmi mnoho. Ráda čtu, čemuž tato doba dost přeje, bohužel na rozdíl od pořádání výstav.

Jak myslíte, že to s tou Vaší výstavou dopadne?

Březen je pasé, tak doufám, že se podaří, aby to tu mohlo být k vidění v dubnu. Jsme na Elektře domluveni, že by případně pak mohla být výstava přesunuta do předsálí kina. Uvidíme. Taky zkouším oslovit Lázně, jestli by se nešlo dostat později do Haly Vincentka. Já jsem výstavu chtěla udělat i proto, abychom se všichni, co se na tom dřív podíleli, mohli po letech sejít na vernisáži, to ale teď nepřipadalo v úvahu. Ale je možné, že bychom snad udělali nějakou akci v létě přímo v kině, jestli to půjde. Třeba bychom promítli sestřih her, které se všechny natáčely a jsou i k dispozici na našem youtube kanálu. Nebo bychom pustili tu poslední, tedy Labutí přebor. A byla by z toho taková beseda, kde bych si povídala s herci. Místo původně plánované vernisáže by se tak mohl

odehrát takový multikulturní večer, což by bylo super. Uvidíme, snad to vyjde.

K výstavě vznikla i kniha, co v ní lidé najdou?

Ano, nechala jsem vyrobit fotoknihu, která mapuje všechny naše hry. Najdete tam základní informace o jednotlivých

hrách, jako obsazení rolí, příběh a ukázka. Zveřejnila jsem v ní i třeba fotky z afterparty. Existují jen dva kusy. Jednu knihu bych ráda věnovala místní knihovně, druhá bude součástí výstavy a bude zároveň sloužit i jako návštěvní kniha, kam můžou diváci napsat své postřehy a vzkazy. Výstava i kniha vznikly

jako mé osobní díky všem, kteří se s námi představili na jevišti, všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhali v záku-
lisi a hlavně taky všem, kteří přišli do
hlediště. Naším divákům a příznivcům.
Děkujeme a klaníme se!

Nikola Synek

Rodák s prímiením Luhačovský

Píše sa rok 1936. Na stredné Považie prichádza dôstojník pešieho vojska z povolania František Pospíšil-Luhačovský. Tento príslušník československej armády má na oficiera záľubu vskutku nevšednú – maľuje olejovými farbami obrazy. Kraj za Trenčianskymi Teplicami s ešte celkom značne zachovanou tradičnou ľudovou kultúrou a typické rázovité postavy dedinských obyvateľov poskytuje tomuto amatérskemu, neškolenému výtvarníkovi dostatočné podnety na rozvíjanie umeleckých sklonov. Návštevník – štábný kapitán pechoty a diplomat sa narodil 2. februára 1894 v Luhačoviciach ako František Pospíšil, predposledné dieťa chalupníka (na českej dedine drobný roľník vlastiaci usadlosť a menšiu rozlohu polí, pozn. aut.) Františka Pospíšila st. a jeho manželky Karolíny, dcéry luhačovického obuvníka Josefa Zichu. Počas prvej svetovej vojny vstúpil do talianskej légie. Po vzniku samostatnej Československej republiky dosiahol hodnosť nadporučíka v Pešom pluku 34 „Střelce Jana Čapka“ na Ministerstve národnej obrany. Úradne si mohol zmeniť priezvisko na Pospíšil-Luhačovský povolením – výnosom ministra s plnou mocou pre správu Slovenska zo dňa 27. 7. 1923. (Zdá sa, že viac než láska k rodisku tu rolu zohral pragmatický dôvod – aby nebol zamieňaný s iným, rovnomenným dôstojníkom Františkom Pospíšilom i s ďalším štábnym kapitánom pechoty československej armády Františkom Pospíšilom. Podľa zachovanej noticky (publikovanej v novinách Národní osvobození 30. 7. 1926 na s. 3) Umelecká medzispojenecká výstava bývalých bojovníkov prezentoval svoje dielo verejnosti – pravdepodobne prvý a posledný raz. Vedenie koncernu brnenskej Zbrojovky sa v roku 1929 rozhodlo, že si v cudzine vybuduje vlastnú obchodnú sieť. Pre

zastúpenie Zbrojovky v Paríži prijal F. Pospíšil-Luhačovského – jeho úlohou ako delegáta bolo udržiavať obchodné kontakty s juhoamerickými vojenskými nákupnými komisiami, majúcimi sídlo práve v hlavnom meste Francúzska. Paríž už dobre poznal, keďže tam už istý čas pôsobil ako zástupca tamojšieho vojenského ataše, generála Vladimíra Klecandu. (V tom období vykonával diplomatické služby v Paríži aj Slovák Ivan Krno, legačný radca československého veľvyslanectva a neskorší spoluzakladateľ OSN.)

Pospíšil-Luhačovský pricestoval v r. 1936 na stredné Považie: oficiálne na návštevu Dubnice nad Váhom, kde sa pokračovalo vo výstavbe pobočky Škodových závodov – Škodovku a Zbrojovku spájala dlhotrvajúca, bezprostredná spolupráca. Počas pobytu na Považí ho zaujal tradičný ľudový odev obcí Dolná Poruba a Omšenie, ktorý zachytával na maliarskom plátne. Signuje ich skratkou svojho prijatého druhého priezviska Luhý. Po r. 1945 sa rozhodol emigrovať do Anglicka, kde (1946) spojil svoj život s Hildou Louisou Greenovou. Vzhľadom na politické pomery sa do vlasti už vrátiť nemohol a ani sa nevrátil. Zvyšok svojho života strávil v Londýne, kde aj v lete r. 1983 takmer deväťdesiatročný zomrel. Manželka ho prežila o päť rokov. O osude autorských obrazov maľujúceho dôstojníka z jeho súkromného majetku nie je doposiaľ nič známe. Nevedno, či sa vôbec uchovali alebo boli po smrti pani Pospíšilovej-Luhačovskej rozpredané, prípadne umiestnené do londýnskych galérií a múzeí. Ohľadom osoby a diela F. P. Luhačovského by som chcel požiadať čitateľov, ktorí disponujú informáciami, aby ma kontaktovali. Určite ešte žijú potomkovia Luhačovského sestier (Helena Volková, Františka Stefflová) alebo jeho mladšieho brata, Jaroslava Pospíšila. Každý poznatok je dôležitý a predstavuje kamienok do mozaiky života osobnosti. Za pomoc pri získavaní českých prameňov ďakujem Bc. Miroslavovi Igazovi.



František Pospíšil-Luhačovský (* 1894 - † 1983): Gašpar Ilavský z Omšenia, 1937, olej

Umelecké dielo (autor):

1. Žofia Šupáková z Dolnej Poruby olej, 1936. Obraz je majetkom Obecného úradu Dolná Poruba. Reprodukovaný bol v monografii Dolná Poruba na fotografiách, v historických prameňoch a súvislostiach (2015) na s. 100 a na zadnej časti prebalu.
2. Priadka s kúdeľou, cca 1937. Obraz bol majetkom architekta a staviteľa Ing. Strebingera, Trenčianske Teplice.
3. Gašpar Ilavský z Omšenia, olej, 1937. Obraz je majetkom Obecného úradu Omšenie. Reprodukcia bola zverejnená v monografii Omšenie: dejiny a duša obce v kocke (2017) na s. 203.
4. Barbora Ilavská z Omšenia, olej, 1937. Obraz je na neznámom mieste.
5. Erna Uršičová (Urschützová), grófká Šándorová z Trenčianskych Teplic, olej, 1938. Fond výtvarného umenia, TRENČIANSKE MÚZEUM V TRENČÍNE.

Martin Malo

Trenčianske múzeum v Trenčíne

První světová válka a Luhačovice

Nadační fond Pramen Luhačovice připravuje ve spolupráci s Muzeem luhačovického Zálesí a městem Luhačovice v tomto roce exteriérovou výstavu před radnicí věnovanou historii první světové války, jak ji prožívali obyvatelé Luhačovic a jaké důsledky přinesla. Jednotlivé kapitoly výstavy budeme postupně zveřejňovat v Luhačovických novinách.

Do dnešní doby nebyla historie první světové války vzhledem k Luhačovickým odborně zpracována a upřesněna. V uplynulých letech se muzeum ve spolupráci s J. Starým pokusilo o rekapitulaci těchto událostí a na základě veřejné výzvy oslovilo občany, aby pomohli upřesnit historická data o počtu odvedených, raněných a padlých z Luhačovic a blízkých obcí. Luhačovice také nemají pomník svým obětem první světové války ani některých dalších obětí perzekucí a dějinných zvratů 20. století. Snahy o dějinnou rekapitulaci by měly vyústit v důstojné uctění těchto obětí.

3. část: Na frontě

Odvedení luhačovičtí muži bojovali za Rakousko-Uhersko na ruské a italské frontě. Z hrůz válečné bídy a nepohodlí v zákopech se snažili vypsát ve svých denících. Jedním z nich byl i Čeněk Václavík, který válečnou realitu popsal takto: „Cestou dva vojáci zemřeli. Máme co den velice špatný nocleh. Dveře jsou obvykle vylámané, okna též. Došky domů se vozí na řezanku pro koně na frontu. Konec trpí hladem a jsou postiženi prašivinou, mnoho jich je úplně bez srsti. Chaty jsou rozebírány a topí se jimi.“

Na italské frontě proti sobě bojovali Italové proti vojákům rakousko-uherské armády včetně doložených 11 mužů z Luhačovic, kteří zde padli mezi lety 1915–1918.



Luhačovičtí rekruti v roce 1914

Na východní frontu odjelo více než 50 místních rodáků. „Vyjeli jsme v 10 hodin večer, muzika nám vesele hrála, ale my jsme byli smutní, protože jsme věděli, že se z pole všichni nevrátíme,“ vylíčil Josef Novotný z Pitína svůj odjezd na frontu. Jeho přesvědčení se bohužel brzy naplnilo.

Po rakousko-uherské porážce v bitvě u Ravy v září 1914 začali Rusové postupovat na západ. Postup si vyžádal první oběti z Luhačovic. Zahynul zde Josef Rychlík, Jan Malota, Alois Obadal a další.

Po slavné bitvě u Gorlice v květnu 1915 se válečná situace změnila a Rusové byli vytlačeni zpět na východ. Když pozlovický rodák, zapřísáhlý odpůrce monarchie Čeněk Václavík, v lednu 1916 společně s armádou projížděl tímto dříve Rusy dobytým územím, poznamenal si do svého deníku: „Přijíždíme na místa, kde jsou již vidět stopy války. Vzpomínáme, jak jsme se minulého roku těšili, když Rusové byli v těchto místech. Představoval jsem si v duchu, jak se ruská vojska řítí na Vídeň.“

Rusové reagovali v létě 1916 tzv. Brusilovovou ofenzívou, během které přišli o život další luhačovičtí rodáci

Bohumil Masař a Jan Studený. Ruský útok ve svém deníku takto vylíčil František Slovák z Luhačovic: „Při ústupu o hladu a v dešti jsem byl slabý a utahaný od pancéře. Několik dní jsme utíkali (...), až jsem únavou omdlel a přitom jsem byl raněn do ramene.“ Během Brusilovovy ofenzívy potkal naše rodáky Františka Slováka a Čenka Václavíka stejný osud: padli do ruského zajetí. Zajímavým spojením mezi luhačovickým kulturním dědictvím a východní frontou je dílo Dušana Jurkoviče. Ten byl v roce 1916 povolán do rakouské armády a nastoupil v Krakově do oddělení pro výstavbu vojenských hřbitovů, dle zásady, že s každým padlým bude nakládáno s patřičnou úctou, bez ohledu na to, jakou měl hodnotu, nebo za kterou stranu bojoval. Jurkovič tak v Haliči vytvořil přes tři desítky vojenských hřbitovů pro vojáky, kteří zde padli mezi lety 1914–1915. Jurkovič k tomu napsal: „Moje pomníky v Haliči byly koncipovány vždy jako náboženské pietní objekty a pravý opak toho, co se žádalo a mí kolegové stavěli – pomníky hrdinů. Stavěl jsem pomníky padlým.“

Barbora Čandová

Investice VaK Zlín

Velké investice i v tomto roce plánuje akciová společnost Vodovody a kanalizace Zlín, která je majitelem vodárenské infrastruktury v regionu a k jejímž akcionářům patří také

město Luhačovice. Z předpokládaných rekordních cca 100 milionů, které společnost letos na investice hodlá vynaložit, jich půjde velmi významná část na opravy, které se

týkají právě Luhačovic. Půjde o bezmála 14 mil. Kč.

„Zásadní investiční akcí týkající se Luhačovic bude napojení místní části Řetechov na skupinový vodovod

Slavičín. Zároveň vyměníme v Řetechově velkou část stávajícího vodovodního potrubí, které je ve špatném stavu a jsou na něm hlášeny časté poruchy," nastínil předseda představenstva VaK Zlín Svatopluk Březík. Jak dodal, napojení Řetechova připojením místního vodovodu na skupinový se bude provádět z důvodu snížení kapacity stávajícího místního vodního zdroje, který se v Řetechově využívá. „Nový příváděcí řád z polyetylenu DN 90 v délce 857 m bude začínat napojením na stávající rozvodný řád v ulici Ludkovická v městysu Pozlovice a končit bude u domu č. p. 53 v Řetechově. Místní část tak bude nově napojena na zásobování vodou z prameniště Komonec nacházející se v Horní Lhotě a voda se sem v případě potřeby bude moci nově dodávat i z vodní nádrže Karolinka," přiblížil Březík. Už se tak nebudou opakovat případné problémy s dodávkou pitné vody v horkých měsících, které Řetechov v posledních suchých letech několikrát postihly. „Za napojením na skupinový vodovod bude osazena čerpací stanice o max. výkonu 4 l/s. V případě nedostatku vody z místního zdroje nový řídicí systém automaticky zapne čerpání ze skupinového vodovodu pro doplnění vodojemu Řetechov," sdělil Březík s tím, že předpokládané náklady akce jsou 7 mil. Kč. Dalších 6,2 milionů půjde na rekonstrukci vodovodní sítě v samotné



místní části. „Jedná se o výměnu stávajícího litinového potrubí za nové plastové z polyetylenu PE 90 a PE 50 v celkové délce 926 m," doplnil Březík. Přestože potrubí se tu vymění ve značné délce, práce lokalitu ovlivní méně, než by lidé očekávali. „Byly zvoleny bezvýchopové technologie zatažení nového potrubí do stávajícího (Relining) a zatažení nového potrubí do stávajícího s roztržením stávajícího potrubí (Berstlining), tak aby se v co největší míře omezily výkopy v místních komunikacích," vysvětlil Březík. Kromě zásadních investic v Řetechově je připravena ještě další investice VaKu přímo v centrálních Luhačovicích v ulici Lužné. „Jde o posílení nedostatečného tlaku pro cca 15 odběrných míst v nejvyšší části této

ulice. V době odběrové špičky na vodovodní síti zde totiž docházelo ke kolísání tlaku až k minimálním hodnotám. Proto se zde na vodovodním řádu osadí automatická tlaková stanice o maximálním výkonu 4 l/s. Tato ATS zajistí jak stabilní přísun pitné vody do oblasti, tak i dostatečné množství vody pro požární zabezpečení lokality," popsal Březík. Předpokládané náklady této akce VaK Zlín vypočetl na 0,5 mil. Kč. Začátkem března už byly zahájeny práce na napojení Řetechova na skupinový vodovod, další zmíněné projekty budou postupně následovat. Všechny mají být hotovy nejpozději koncem podzimu.

Nikola Synek

Anketa

Co říkáte na vznik luhačovického očkovacího centra?



Je to dobré, že nemusíme nikam jezdit, máme to tu blízko. Zaregistrovat se mi pomohl soused, který sem hlásil i svou maminku. Přímou po očkování se cítím dobře.
Jaroslava Konečná, Luhačovice, naočkována v den otevření centra



Myslím si, že je to určitě přínos pro místní obyvatele a je dobře, že nemusí starší senioři, kterých se to teď konkrétně hlavně týká, dojíždět nikam daleko.
Leona Jochová, Luhačovice



Určitě je dobře, že to tu je, jsem za. Já jsem po covidu, ale jestli budu v budoucnu očkovat zatím nevím, uvidíme, co přinese čas.
Juraj Sokolovič, Luhačovice



Jsem zdejší rodačka a pracovala jsem tu řadu let jako hlavní sestra v lázních, velmi ráda jsem se proto zapojila do rozjezdu centra. Jsem ráda, že tak pomůžeme spoluobčanům, aby jim bylo umožněno očkování přímo v místě bydliště. Mám maminku ve vysokém věku a vím, jak fyzicky i psychicky obtížné je pro staré lidi, když se musí převážet do vzdálenějších míst.
Hana Kolaříková, Luhačovice, sestra v novém centru

Je to skvělé. Jsem moc ráda, že se nám díky tomuto novému centru podařilo



naočkovat všechny zaměstnance naší školy. Městu za vznik očkovacího centra moc děkuji.

Helena Křenková, ředitelka ZŠ při DL Luhačovice

Byl jsem pro očkování hned pevně rozhodnutý. Jsem tu za to rád. Mám



v Luhačovicích dceru, ta mi taky zařídila registraci, to už je pro mě ve skoro 75 obtížné. Mám to sem blíž než do Zlína.

Z očkování jsem obavy neměl a teď po vakcíně už se těším, jak to zabírá a že půjdu brzo na druhou dávku.

Josef Remeš, Brumov-Bylnice, naočkováný v den otevření centra



Je to super, nemusím jezdit nikam, je to fajn. Ani samotné očkování vůbec nebolo, je to v pohodě.

Dana Válková, Luhačovice, očkována v den otevření

Respondentů se dotazoval a anketu sestavil Nikola Synek

Inzerce



ČIŠTĚNÍ A KONTROLA SPALINOVÉ CESTY

vystavení zprávy o provedení čištění a kontrole spalovací cesty dle vyhlášky č. 34/2016 Sb.

František Ševčík - LUHAČOVICE

+420 604 380 261 | info@kominysevcik.cz | www.kominysevcik.cz

BI&FU
Luhačovice

**nové modely
elektrokol 2021**



GIANT

POLUSS

Veškeré zednické práce
Rekonstrukce domů
Zateplování fasád
Obklady a pokládka zámkové dlažby

František Hrnčířik Tel. 731 457 602
Luhačovice, Masarykova 263 e-mail: poluss@centrum.cz

**KOUPÍM BYT V LUHAČOVICÍCH 1+1,
MOŽNO I S NÁJEMNÍKEM**

KONT.: 775 999 550

Hledám potomky Františka Semelý
*18. 8. 1858 +18. 3. 1923, Luhačovice 105
a Františky Vavrysové *15. 4. 1861 + 16. 1.
1940, Luhačovice 105, zda by neposkytli
k zapůjčení foto těchto osob do rodokmenu
Semelů.

Info tel.: 603 865 763. Děkuji

Tiráž: Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel a kontakty na redakci: Městský dům kultury Elektra Luhačovice, příspěvková organizace, Masarykova 950, 763 26 Luhačovice, IČ: 00373281, DIČ: CZ 00373281, tel.: 577 133 980, e-mail: luhainfo@mdkelektra.luhacovice.cz. Měsíčník. Odpovědná redaktorka a autorka nepodepsaných článků: Hana Slováková. Fotografie: Jan Dostál. Grafické zpracování a tisk: Joker, spol. s r. o. Vydávání povoleno. Číslo registrace: MK ČR 11027. Toto číslo vychází 1. 4. 2021



VaK Zlín

fakta a zajímavosti

Dodáváme
600 litrů vody
za sekundu

Celoroční
pitný režim
90 Kč/osoba

Cena za kubík
vody je cca
3 piva

**Špičková kvalita
vody** zajištěná
unikátní technologií
aktivního uhlí

Vyrábíme
7 500 000 000
litrů vody ročně

**Krizové a manažerské
centrum HUBGRADE®**
centrum významně zvýšilo
efektivitu řízení vody
v regionu

Kohoutková voda
je cca **100x levnější**
než voda balená

Slon vypije klidně
150 litrů denně

100 miliónů Kč
do infrastruktury
v roce 2021

Skryté úniky vody
hlídá **nejmodernější
technologie**, která
mj. **hledá vodu**
na Marsu

Máme **2 500**
kilometrů potrubí
a 200 objektů

Významné projekty:

Lukoveček připojen na vodovod
Rekonstrukce ČOV Kašava
Rekonstrukce ČOV Luhačovice

Cena vody
ve Zlíně je 3 koruny
**pod průměrem
ceny v ČR**

Kubík vody
vám vystačí
na **sprchování**
skoro celý měsíc

Všeckrá technologie,
trubky, vodojemy,
čerpací stanice jsou
v majetku měst a obcí

Více než
170 000
odběratelů
pitné vody



Vodovody a kanalizace Zlín, a.s.
www.facebook.com/vakzlin